

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cazacu Dumitru, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, în cauza penală privindu-l pe

CHIRILOV Petru Xxxxxx, născut la
xx xxxx xxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul
Xxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.02.2019 – 28.02.2020;

Instanța de apel: 31.03.2020 – 26.05.2020;

Instanța de recurs: 11.08.2020 – 07.10.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 28 februarie 2020, Chirilov Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie suma de 27 500 lei.

Din contul lui Chirilov Petru s-a încasat în beneficiul statului suma de 576 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Chirilov Petru, la 13 ianuarie 2019, aproximativ la ora 21.00, fiind în stare de ebrietate

alcoolică, aflându-se în stradă, în s. Xxxx, r-nul Xxxxxx, încalcând grosolan ordinea publică, din intenții huliganice, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fără motiv, prin obrăznicie deosebită a generat un conflict spontan cu Buzgan Igor, după care i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea capului și anume în nas, doborându-l la sol și realizând intenția criminală i-a mai aplicat multiple lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201916P0014 din 16 ianuarie 2019, echimoze, excoriații pe față, fractura oaselor piramidei nazale și se califică ca vătămare ușoară.

Acțiunile inculpatului Chirilov Petru au fost calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Vasile Tripac, în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Chirilov Petru să fie achitat.

În motivarea apelului a argumentat că:

- instanța de judecată, la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului, s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate, care în procesul penal respectiv are un interes personal de a incrimina orice persoană pentru a fi repus în drepturi;

- potrivit materialelor dosarului, partea vătămată inițial a indicat la altă persoană care l-ar fi agresat, și anume, fratele inculpatului. Mai mult ca atât, acesta a indicat că deseori sună la poliție și face denunțuri false;

- martorii acuzării nu indică direct la inculpat, că acesta ar fi persoana care a aplicat lovituri părții vătămate, iar celelalte mijloace de probă la fel, nu arată direct la inculpat, ca fiind persoana care a agresat partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, apelul declarat a fost respins și menținută sentința fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de Chirilov Petru, apreciind probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură civilă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul Penal a constatat cu certitudine, că Chirilov Petru a comis infracțiunea imputată și că acțiunile lui au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. 287 alin. (1) Cod Penal ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Fiind audiat, în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Chirilov Petru a declarat că nu recunoaște vina, neagă faptul că l-a bătut pe Buzgan Igor așa cum la 13 ianuarie 2019, toată ziua s-a aflat acasă, seara s-a dus la Andrei Poprițac. La masă a fost la Andrei, iar seara a fost la Munteanu la soacra sa, Macovei Angela. Pe drum nu s-a bătut cu nimeni, nici conflict nu a avut, pe stradă nu s-a întâlnit cu nimeni. A doua zi la poliție a fost chemat fratele lui deoarece se presupunea că el ar fi bătut pe cineva. La poliție personal nu a fost chemat, a mers doar cu fratele lui fiindcă nu avea 18 ani. Nu a avut careva neînțelegeri sau conflicte cu partea vătămată. Peste o săptămână a fost trimis la spitalul din or. Criuleni pe faptul că avea o leziune la mână, pe care a obținut-o când se plimba cu sania. Aceste leziuni le-a primit mai înainte de 13 ianuarie 2019. De la casa lui Macovei Angela până la gospodăria lui este o distanță de 100-150 metri. După ce a plecat Muntean Alexandru cu familia lui a plecat și el acasă. S-au deplasat cu automobilul. În timp ce mergea pe stradă nu s-a întâlnit cu cineva. Nu cunoaște unde se afla gospodăria lui Buzgan Igor. Nu cunoaște din ce cauză Buzgan Igor indică la el. Buzgan Petru fratele lui Buzgan Igor îl cunoaște, locuiește la o distanță de 300 metri de casa lui. Fratele său, locuiește cu el în gospodărie, în aceea zi el a fost la Andrei Poprițac. Dar nu ține minte dacă în acea zi el s-a aflat acasă. Casa lui Buzgan Petru, fratele lui Buzgan Igor se află la marginea satului.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, instanța de apel a considerat că vinovăția acestuia este demonstrată pe deplin prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, corect apreciate respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, și anume: declarațiile părții vătămate Buzgan I. (f. d. 9; 24-28; 131-132); plângerea lui Buzgan I., înregistrată în R-I IP Dubăsari la 16.01.2019, cu nr. 20191300010, prin care s-a declanșat procesul penal pe faptul că la 13.01.2019, aproximativ la ora 21:30, în s. Xxxx, r-nul Xxxxxx, în stradă, Chirilov P., din intenții huliganice i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnul în regiunea toracică lui Buzgan I., provocându-i astfel dureri fizice și leziuni corporale care conform Raportului de expertiză nr. 201916P0014 din 16.01.2019 duc la dereglarea sănătății de scurtă durată și se

califică ca vătămare ușoară (f. d. 5); procesul - verbal de cercetare la fața locului din 13.01.2019, prin care a fost cercetat locul infracțiunii. Tabelul fotografic (f. d. 10-12); raportul de expertiză judiciară nr. 201916P0014 din 16.01.2019, prin care se constată că la examinarea medico-legală a cet. Buzgan I. și în baza documentelor medicale prezentate au fost depistate leziuni corporale sub formă de: echimoze, excoriații pe față, fractura oaselor piramidei nazale, care au fost produse cu un obiect contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate care duc la dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară (f. d. 16-17); raportul de expertiză judiciară nr. 201916P0017 din 17.01.2019, prin care s-a constatat că la examinarea medico-legală a lui Chirilov Petru au fost depistate leziuni corporale sub formă de: excoriații pe mâna stângă, care au fost produse cu un corp contondent posibil în timpul și în circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată (f. d. 19-20); procesul - verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Buzgan Igor la locul infracțiunii din 18.01.2019 (f. d. 32-34); procesul - verbal de confruntare din 21.01.2019 dintre bănuitul Chirilov Petru și partea vătămată Buzgan Igor (f. d. 49-51); revendicare (f. d. 58); cazierul contravențional (f. d. 59).

Instanța de apel a notat că urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și sunt apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Cu referire la alegația apărării că, partea vătămată nu l-ar fi cunoscut pe inculpat până la pornirea urmăririi penale este combătută prin declarațiile părții vătămate care infirmă acest lucru, explicând că îl cunoaște pe inculpat din considerentul că locuiesc în același sat și casa acestuia este cu trei străzi mai la deal.

De asemenea, acesta a explicat că inculpatul are 2-3 frați, cu care a fost prieten, dar nu le cunoaște numele. Mai mult ca atât, acesta a realizat o descriere a constituției fizice a fraților Chirilov, indicând că Chirilov Petru se deosebește de ceilalți frați prin statura mai înaltă și corpolența mai suplă, în raport cu frații acestuia. Faptul că partea vătămată îl cunoaște pe inculpat pe lângă cele invocate supra se bazează inclusiv și pe prezumția faptică rezonabilă că având în vedere că părțile respective ale procesului sunt locuitori permanenți ale aceleiași localități – s. Xxxx cu un număr redus de populație, fiind de asemenea și vecini, aceștia s-ar cunoaște, cel puțin vizual.

Faptul că partea vătămată are un cazier contravențional prin sine însăși nu face ca declarațiile acestuia, în condițiile în care a fost prevenit de răspundere penală conform art. 312 Cod penal, să fie considerate neapărat mincinoase și lipsite de adevăr. Aprecierea declarațiilor părții vătămate are loc în condițiile art. 101 Cod de procedură penală, cu atât mai mult că partea vătămată a fost audiată în ședința judiciară și instanța nemijlocit a audiat expunerile acestuia și chestionarea de celelalte părți ale procesului, fapt care a oferit instanței să aprecieze nemijlocit pe lângă aspectul faptic și sinceritatea declarațiilor respective.

Privitor la alegația apărătorului inculpatului că mijloacele materiale de probă cercetate nu dovedesc că inculpatul a comis infracțiunea, s-a reținut că probele cercetate în cadrul examinării cauzei, cu excepția declarațiilor părții vătămate, se raportează ca probe indirecte la faptul principal, și anume comiterea infracțiunii, dar în coroborare cu declarațiile părții vătămate, acestea conduc indubitabil la concluzia privind săvârșirea infracțiunii incriminate anume de către inculpat.

De asemenea, inculpatul nu a oferit o explicație verosimilă privind originea excoriațiilor constatate prin raportul de expertiză judiciară nr. 201916P0017 pe mâna stânga, ca urmare a aplicării loviturilor față de partea vătămată. Versiunea privind originea acestora în urma căderii la săniuș instanța le apreciază critic, din considerentul că prin concluziile raportului de expertiză s-a stabilit că acestea au fost produse cu un corp contondent posibil în timpul și circumstanțele indicate, și anume aplicarea loviturilor cu mâna.

La fel, în vederea versiunii cu faptul producerii leziunilor respective în urma săniușului partea apărării a solicitat audierea martorilor Galina Chirilov și Andrei Cernei, însă după admiterea cererii, inculpatul a renunțat la audierea martorilor. Respectiv, au fost apreciate critic declarațiile inculpatului Chirilov Petru, acestea neavând un suport faptic verosimil, fiind combătute prin probele acuzării administrate la etapa cercetării judecătorești, având ca scop eschivarea de la răspundere penală.

Instanța de apel a conchis că, în contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Colegiul penal a reținut ca fiind corectă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii în baza art. 287. alin (1) Cod penal ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, ce combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, iar nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului Chirilov P., de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a statuat ca fiind corect soluționate și chestiunile privind pedeapsa aplicată inculpatului Chirilov Petru.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar a declarat avocatul Cazacu Dumitru, în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului declarat, invocă următoarele:

- instanțele inferioare, în motivarea soluțiilor adoptate, nu au combătut argumentele inculpatului referitor la locul aflării acestuia pe parcursul zilei și în ce împrejurimi a primit leziunile de pe mână;

- la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului, au fost puse doar declarațiile părții vătămate, care în procesul penal respectiv are un interes personal de a incrimina orice persoană pentru a fi repus în drepturi;

- potrivit materialelor dosarului, partea vătămată inițial a indicat la altă persoană care l-ar fi agresat, și anume, fratele inculpatului. Mai mult ca atât, acesta a indicat că deseori sună la poliție și face denunțuri false;

- martorii Muntean Dumitrița, Macovei Angela, Poprițac Andrei, Muntean Alexandru nu indică direct la inculpat, că acesta ar fi persoana care a aplicat lovituri părții vătămate, iar celelalte mijloace de probă la fel, nu arată direct la inculpat, ca fiind persoana care a agresat partea vătămată.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care

solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul reține că în susținerea recursului, avocatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevăd că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Din textul recursului declarat de avocatul inculpatului, se constată că titularul acestuia invocă temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, criticând soluția instanțelor de fond preponderent din motivul că, nu i s-a dat răspuns la toate argumentele invocate și că nu s-a dat o apreciere corectă probelor, intervenind cu solicitarea de a se dispune casarea totală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat. Printre argumentele recurentului nu se regăsesc critici fondate sau erori esențiale de drept ce ar duce la răsturnarea soluției despre vinovăția inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Analizând textul cererii de apel în paralel cu cel din recursul ordinar declarat, instanța constată că apărarea critică aceleași chestiuni factologice (pct. 3. - 5. din decizie).

Deși recurentul insistă asupra faptului că instanțele nu s-au pronunțat prin răspunsuri detaliate la toate alegațiile apărării din cererea de apel, Colegiul Penal constată că în decizia recurată se conțin argumentele de rigoare care au condiționat respingerea apelului, ca nefondat (pct. 4.1. din Decizie).

În același context, Colegiul Penal reiterează că, în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, cu fiecare ocazie posibilă se reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu actele cauzei.

Respectiv, Colegiul nu poate să achieseze la argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută soluția despre vinovăția lui Chirilov Petru în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece faptele lui întrunesc toate elementele infracțiunilor nominalizate, fiind încadrate corect.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs

eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competentă și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune casarea hotărârilor, după cum se solicită de recurent.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Pe cale de consecință, reieșind din raționamentele expuse supra, Colegiul va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a prezentului recurs, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către prima instanță și după judecată și de instanța de apel, iar criticele avansate de apărătorul inculpatului au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, Colegiul nu vede necesitatea reluării și repetării acestora.

Totodată, se notează că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, pe când recursul declarat de partea apărării se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatoriului.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de recurent nu și-au găsit confirmarea și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumitru Cazacu, în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2020, în cauza penală privind-l pe *Chirilov Petru Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 07 octombrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion